

Świat do przeczytania

Plan realizacji materiału w klasie II liceum i technikum

Semestr I

Temat zajęć z odesłaniem do Podstawy programowej	Liczba godzin	Teksty kultury	Kluczowe pojęcia	Poziom podstawowy Uczeń:	Poziom rozszerzony Uczeń:
<i>Marionetki... Wszystko marionetki... Dylematy nowoczesnej cywilizacji</i>					
Wśród europejskich idei XIX w. I.1. 5) I.2. 2) I.3. 1) 8)	1	miniwykład i prezentacja multimedialna nauczyciela o światopoglądzie pozytywistycznym i jego twórcach: A. Comte, H. Spencer, J.S. Mill, Ch. Darwin S. Szymutko, <i>Trud pokrzepiania serc albo samotność pozytywisty</i>	pozytywizm, ewolucjonizm, utilitaryzm, scjentyzm	– sporządza notatkę z wykładu nauczyciela, – problematyzuje fragment szkicu S. Szymutki, – rozumie zainteresowanie pozytywistów naukami przyrodniczymi, – poznaje istotne założenia filozofii pozytywnej, – rozumie istotę ewolucjonizmu	– korzysta ze słowników i leksykonów, – rozumie związek teorii ewolucji Darwina z ewolucjonizmem Spencera, – rozumie istotę pozytywistycznego scjentyzmu i jego konsekwencje dla myślenia o człowieku, – rozumie istotę działań o charakterze użytecznym
Dzieła malarskie „wieku pary i elektryczności” skarbnicą wiedzy o epoce. I.2. 1) II. 3. 2) 4) III. 1 3) 4)	1	A. Gierzyński, <i>Żydówka z pomarańczami</i> , <i>Powisłe</i> J. Chełmoński, <i>Orka</i> J. Matejko, <i>Stańczyk</i> O.F. Scholderer, <i>Skrzypek w oknie</i> L. Wyczółkowski, <i>Kopanie buraków</i>	realny, realistyczny	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat twórczości wybranego malarza XIX w. – analizuje dzieła malarskie, dostrzega w nich tendencje epoki, – formułuje wnioski związane z analizą wybranych obrazów	– konfrontuje wybrane dzieła malarskie epoki pozytywizmu z obrazami romantycznymi – przygotowuje wypowiedź na temat wartości estetycznych dzieł wybranego malarza XIX w.
Realizm – ważny kierunek literacki	2	H. de Balzac, <i>Ojciec Goriot</i> (fragm.) lub G. Flaubert, <i>Pani</i>	mimetyzm, realizm, fikcja realna,	– problematyzuje fragment wybranej powieści,	– dostrzega uniwersalność problemów przedstawionych

XIX w. I.1. 1) 4) II. 1. 2) 3) II. 2. 1) II 3. 2) 3) 5) III. 1. 3) 4)		<i>Bovary</i> (fragm.)	powieść realistyczna, realistyczne obrazowanie, typowość, powieść psychologiczna	– charakteryzuje postaci bohaterów: Goriota lub Emmę Bovary, – określa rodzaj narracji oraz rolę narratora w budowaniu wizerunku bohaterów, – dostrzega środki językowe służące prezentowaniu postaci, – formułuje wnioski na temat specyfiki konwencji realistycznej	we fragmentach wybranej powieści, – uzasadnia, że <i>Panią Bovary</i> można uznać za powieść psychologiczną, – dostrzega związki postawy Emmy z Don Kichotem, – przygotowuje wypowiedź na temat: <i>Jak realiści przedstawiają naturę człowieka?</i>
<i>Ojciec Goriot</i> Honoré de Balzaca – powieść realistyczna. Próba oglądu struktury utworu. II. 1. 1) 2) 3) II. 2. 1) 2) 4) II. 3. 1)	2ZR	H. de Balzac, <i>Ojciec Goriot</i>	powieść realistyczna, narrator trzecioosobowy, wszechwiedzący, dystans narratora wobec prezentowanego świata, opis – ważna forma narracji, mowa pozornie zależna, oś kompozycyjna, wielowątkowość fabuły, czas realny, chronologia zdarzeń, retrospekcje, typowość bohaterów, socjologiczna i psychologiczna motywacja czynów bohaterów, indywidualizacja		– prezentuje własną opinię o przeczytanym utworze, – określa typ narratora i dostrzega jego funkcje w budowaniu obrazu świata przedstawionego; – charakteryzuje typowe formy narracji obecne w powieści, – analizuje środki językowe w wybranych fragmentach tekstu, – dostrzega rolę sentencjonalności stylu powieści dla budowania znaczeń uniwersalnych utworu, – przedstawia sposoby kreacji wybranych bohaterów, np. Rastignaca, Goriota, Vautrina, – omawia sposoby opisu miejsc i przestrzeni, np. pensjonatu pani Vauquer, mieszkania Anastazji; dostrzega w tych opisach funkcje użytych środków językowych, – omawia konstrukcję czasu powieściowego i określa funkcję retrospekcji

			języka, sentencjonalność stylu.		
Świat XIX-wiecznego Paryża na kartach <i>Ojca Goriot</i> Honoré de Balzaca. II. 2. 4) II. 3. 2) 4) II 4. 2) 3) III 1. 1) 4) III 2. 1)	1ZR	H. de Balzac, <i>Ojciec Goriot</i>	atomizacja społeczeństwa, typowość postaw bohaterów, rola pozycji społecznej i pieniądza w życiu		– przygotowuje informację o sytuacji Francji za czasów restauracji po upadku cesarstwa Napoleona, – przypomina losy Rastignaca, charakteryzuje i ocenia jego postępowanie, – analizuje sytuację życiową Delfiny i Anastazji, – dostrzega atomizację społeczeństwa, – wypowiada się na temat roli pieniądza w świecie powieści Balzaka w konfrontacji ze swoimi opiniami na temat roli pieniądza we współczesnej rzeczywistości
<i>Jestem szczęśliwym ojcem</i> – miłość rodzicielska w powieści Balzaca a nasze opinie o relacjach między rodzicami i dziećmi. II. 2. 4) II 3. 2) II 4. 2) 3)	2ZR	H. de Balzac, <i>Ojciec Goriot</i>	miłość rodzicielska, patologiczne uczucie, miłość romantyczna		– relacjonuje ważne wydarzenia z biografii Goriot, – charakteryzuje córki Goriot, – omawia relacje między ojcem a córkami, dostrzega ich źródła, – analizuje przyczyny patologicznych relacji między Goriotem a jego córkami, – wypowiada własną opinię na temat właściwych relacji między rodzicami i dziećmi
<i>Pani Bovary to ja</i>, czyli jak realizować własne pragnienia? II 1. 1) II 2. 1) 4) II 3. 1) 2)	2ZR	G. Flaubert, <i>Pani Bovary</i>	realistyczny opis, XIX-wieczny psychologizm, bowaryzm		– przedstawia własne refleksje na temat przeczytanego utworu, – analizuje sposób opisu świata prowincji w powieści Flauberta, – charakteryzuje Emmę Bovary, – ocenia postępowanie Emmy;

III 1. 4)					– rozumie znaczenie terminu bowaryzm, – zabiera głos w dyskusji na temat: <i>Jak realizować własne pragnienia?</i>
...krzyk dzikiej bestii, która wylazła spod surdutów – człowiek w opisie naturalisty. I 1. 1) R II 1. 1) II 2. 1) 4) 5) R II 3. 4) R	1 F	E. Zola, <i>Nana</i> (fragm.) E. Manet, <i>Nana</i> , <i>Wyścigi w Longchamp</i>	biologizm, determinizm, dziedziczność, fotograficzna dokładność w przedstawianiu świata, narracja personalna, naturalistyczne obrazowanie, antyestetyzm	– wypowiada własne refleksje na temat przeczytanego fragmentu utworu, – analizuje opisy zachowania zwierząt i ludzi, – dostrzega specyfikę naturalistycznego obrazowania	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat twórczości Emile’a Zoli, – wskazuje środki językowe budujące obraz świata i nastrój, – wykorzystuje konteksty malarskie do interpretacji fragmentu powieści
Inni twórcy XIX- wieczni o naturze człowieka. I.1. 1) R II.1. 1) 4) 5)	1ZR	Wybrane arie z opery G. Bizeta <i>Carmen</i> , A. Renoir, <i>Śniadanie wioślarzy</i>	libretto, aria operowa, impresjonizm		– wyszukuje w internecie informacje na temat treści libretta opery Bizeta, – wysłuchuje arii Carmen <i>Miłość jest niesfornym ptakiem</i> , – dzieli się swoimi doznaniem estetycznymi po wysłuchaniu arii Carmen, – analizuje obraz Renoira, dostrzega rolę światła i koloru, – charakteryzuje ludzi ukazanych na płótnie Renoira, – wypowiada się na temat kreacji człowieka w dziele muzycznym i malarskim.
Polska rzeczywistość popowstaniowa i ważne idee epoki. I.1. 1) 5) I. 2. 1) 2) II. 1. 2)	1	M. Gieryski, <i>Patrol powstańczy</i> B. Prus, <i>Kroniki tygodniowe</i> (fragm.) miniwykład i prezentacja	powstanie styczniowe i jego skutki, ustawa uwłaszczeniowa 1864,	– notuje ważne informacje z wykładu nauczyciela, – rozumie sytuację Polski popowstaniowej, – dostrzega związki idei pozytywistycznych z sytuacją	– przygotowuje prezentację o polskich pozytywistach: Prusie, Orzeszkowej, Sienkiewiczu, Konopnickiej, – dostrzega związki między problematyką nowel

II. 2. 4) 5) II 3. 1) 2) 3)R		multimedialna nauczyciela poświęcone rzeczywistości popowstaniowej, sytuacji w zaborze rosyjskim, pruskim i Galicji oraz hasłom polskiego pozytywizmu	autonomia Galicji, pozytywizm warszawski, praca organiczna, praca u podstaw, emancypacja kobiet, asymilacja Żydów, filantropia; konserwatyzm, stańczycy	Polski pod zaborami, – analizuje obraz Gierymskiego, – dostrzega problematykę społeczną w felietonie Prusa	pozytywistycznych poznanych w gimnazjum a rzeczywistością epoki, – dostrzega różnice między postawami pozytywistów warszawskich i stańczyków
<i>Felietonem nazywam (...) swobodną pogawędkę lekko i dowcipnie omawiającą jakąś sprawę, która w danej chwili zajmuje umysły</i> (Piotr Chmielowski) – felieton jako ważny gatunek publicystyki dawnej i współczesnej. I.1. 1) 2) 7) 4)R II. 1. 2) II 2. 1) 4) 1)R II. 3. 1) 3) 1)R 3)R	2	B. Prus, <i>Kroniki tygodniowe</i> (fragm.) S. Mizerski, <i>Wysyp milionerów</i>	felieton, ironia, komizm, ekspresja wypowiedzi, emocjonalność stylu, mowa niezależna, mentalność polskiego społeczeństwa	– problematyzuje felieton Prusa; – analizuje poszczególne części kompozycyjne felietonu Prusa, dostrzega specyfikę jego budowy, – dostrzega humor i ironię oraz środki językowe służące budowaniu ekspresji utworu, – wypowiada się na temat oceny mentalności Polaków zawartej w felietonie Prusa, – problematyzuje felieton Mizerskiego	– wypowiada się na temat analogii między tekstem Prusa i Mizerskiego, – wskazuje konstrukcje zdaniowe, które umożliwiają odczytanie intencji wpisanych w tekst Mizerskiego, – wskazuje charakterystyczne cechy języka i stylu obu felietonów, – uzupełnia definicję felietonu o istotne cechy dostrzeżone w tekstach obu autorów
Funkcje języka – ćwiczenia stylistyczne. I.3. 1) 4) 8) I. 3. 1)R 2)R II 3. 1) 3) 1)R 2)R II. 4. 1) 2) III. 1. 1) 2) 6) 1)R 2)R	2	B. Prus, <i>Kroniki tygodniowe</i> (fragm.)	funkcje języka: informacyjna, impresyjna, ekspresyjna, estetyczna (poetycka)	– analizuje tekst felietonu, dostrzega w nim środki językowe typowe dla różnych funkcji języka, – rozróżnia środki językowe służące różnym celom wypowiedzi, np. słownictwo specjalistyczne, środki	– redaguje krótkie teksty własne pełniące różne funkcje, za każdym razem stosuje odpowiednie środki językowe, – przekształca tekst, dobiera odpowiednie środki językowe tak, by zmienić jego funkcję

				o charakterze retorycznym, itp., – dostrzega środki językowe służące wyrażaniu emocji; – poznaje środki językowe charakterystyczne dla poszczególnych funkcji wypowiedzi	
Nasze opinie o nowelach polskich pozytywistów. II. 1. 1) 2) II. 2. 1) 2) 4) II. 3. 1) 3) II 4. 2)	1	B. Prus, E. Orzeszkowa, nowele poznane w gimnazjum	nowela, opowiadanie, obrazek jako gatunki literackie,	– prezentuje treść i problematykę poznanego utworu, – charakteryzuje bohaterów znanej noweli, – dostrzega realizm jako ważną konwencję, – wiąże problemy nowel z problemami epoki	– wyraża swoje opinie o wartościach literackich omawianych nowel, – omawia kształt kompozycyjny wybranej noweli, – omawia funkcje środków stylistycznych we fragmentach nowel, – dostrzega w nowelach kwestie uniwersalne
Jak rodzą się postawy antysemityczne i stereotypy? Analiza utworu Marii Konopnickiej <i>Mendel Gdański</i> . I.3. 6) II. 1. 1) II. 2. 1) 4) 5)R II. 4. 2) 1)R	2ZR F	M. Konopnicka, <i>Mendel Gdański</i>	antysemityzm, stereotyp, stylizacja językowa		– prezentuje swoje wrażenia po lekturze utworu, – dostrzega walory kompozycyjne utworu, – charakteryzuje postać Mendla, studenta i zegarmistrza, – na podstawie tekstu Konopnickiej wypowiada się na temat źródeł postaw antysemitycznych, – dostrzega zabiegi stylizacyjne i ich funkcje.
Spotkanie z wybitnym dziełem polskiego realizmu – <i>Lalka</i> Bolesława Prusa I.1. 4) 8) II. 1. 1) 3)	2	B. Prus, <i>Lalka</i>	powieść realistyczna, dwugłos narracyjny: narracja trzecioosobowa i pierwszoosobowa, narracja personalna,	– prezentuje własną opinię o przeczytanym utworze, – dostrzega dwugłos narracyjny i widzi jego funkcje w budowaniu obrazu świata przedstawionego, – omawia typowe formy narracji	– wskazuje fragmenty powieści, w których występuje narracja personalna, – wypowiada się na temat indywidualizacji postaci bohaterów, – dostrzega hiperbolizację

II. 2. 1) 3) 4) 1)R 5)R II 3. 2) 1)R			opis – ważna forma narracji, oś kompozycyjna, wielowątkowość fabuły, czas realny, chronologia zdarzeń, retrospekcje, kontekst historyczny, typowość i indywidualizm bohaterów, socjologiczna i psychologiczna motywacja czynów bohaterów, hiperbolizacja, karykatura, indywidualizacja języka, symbolika	stosowane w powieści, – analizuje środki językowe w wybranych fragmentach <i>Lalki</i> , – przedstawia sposoby kreacji wybranych bohaterów powieści, np. Wokulskiego, Rzeckiego, Izabeli, – omawia sposoby opisu miejsc i przestrzeni, np. Łazienek, ulic Warszawy, pokoju Rzeckiego, Powiśla, dostrzega funkcje zastosowanych środków językowych, – omawia konstrukcję czasu powieściowego i określa funkcję kontekstu historycznego	i karykaturę w kreacji postaci drugoplanowych, – interpretuje pierwotny i ostateczny tytuł powieści, – wypowiada się na temat symboliki i uniwersalności dzieła Prusa
Stanisław Wokulski – <i>osobowość neurotyczna?</i> Próba charakterystyki i oceny postaci głównego bohatera. I.1. 1)R 2)R II. 2. 4) 1)R II 4. 2) 3) III 1. 4) III. 3. 1)	2	B. Prus, <i>Lalka</i> O. Tokarczuk, <i>Lalka i perła</i> (<i>Czy romantyzm jest chorobą?</i>)	neurotyk, miłość romantyczna, idee pozytywistyczne (kult nauki, racjonalność działania, praca organiczna i praca u podstaw, asymilacja Żydów), mowa zależna i mowa pozornie	– analizuje wypowiedzi różnych bohaterów o Wokulskim, – omawia wybrane sytuacje z życia bohatera i je komentuje, – przedstawia idee pozytywistyczne, których zwolennikiem jest Wokulski, – omawia relacje między Wokulskim a Izabelą, – próbuje ocenić postawę bohatera	– problematyzuje fragment tekstu Tokarczuk, – uzasadnia, że Wokulskiego można określić mianem neurotyka (J. Tomkowski, <i>Neurotyczni bohaterowie B. Prusa</i>), – przygotowuje dłuższą wypowiedź interpretacyjno-oceniającą

			zależna		
Izabela Łęcka – próżna arystokratka czy kobieta nieszczęśliwa i niespełniona? – dyskusja. I.1. 1)R 2)R II. 2. 4) 1)R II. 4. 2) 3) III. 3. 1) III. 1. 4)	2	B. Prus, <i>Lalka</i> O. Tokarczuk, <i>Lalka i perła</i>	indywidualizacja postaci, arystokratyczne konwenanse	– przedstawia bohaterkę na tle innych arystokratów ukazanych w powieści, – charakteryzuje bohaterkę, przywołuje w tym celu odpowiednie fragmenty utworu, – omawia relacje Izabeli z Wokulskim, – podejmuje próbę oceny postawy Izabeli, przygotowuje argumenty uzasadniające swoją opinię, – zabiera głos w dyskusji zapowiedzianej w temacie lekcji	– prezentuje treść fragmentu <i>Lalki i perły</i> O. Tokarczuk poświęconego Izabeli (<i>Kim jest Izabela?</i>), uzasadnia, dlaczego autorka nazywa Izabelę <i>animą</i>, – przygotowuje głos w dyskusji, uwzględnia różne konteksty literackie
Ignacy Rzecki – dobroduszny subiekt czy więzień rzeczywistości? II. 2. 4) II 3. 1) 2) II. 4. 2) I. 2. 1)R	1	B. Prus, <i>Lalka</i>	dziedzictwo romantyzmu, wielość perspektyw narracyjnych, subiektywizm, kult Napoleona	– przedstawia postać Rzeckiego, odwołuje się w tym celu do tekstu powieści, – omawia historię znajomości Rzeckiego i Wokulskiego oraz relacje między tymi bohaterami, – analizuje fragmenty powieści, w których Rzecki zajmuje się przygotowaniem wystawy sklepowej i dostrzega ich metaforyczne sensy, – przygotowuje własną opinię o bohaterze i ją uzasadnia	– wypowiada się na temat narracji w <i>Pamiętniku starego subiekta</i>, – przygotowuje głos w dyskusji związanej z tematem lekcji, sięga do pozaszkolnych tekstów historyczno- i krytycznoliterackich
Ważne miejsca i przestrzenie w <i>Lalce</i> – funkcje w życiu bohaterów i sposób opisu. I.1. 4) II. 2. 1) 4) III. 1. 1)	2	B. Prus, <i>Lalka</i> E. Paczoska, <i>Lalka czyli rozpad świata</i> (fragm.)	topografia miasta, <i>Warszawa (...)</i> <i>krajobraz po klęsce, po końcu świata</i> (E. Paczoska), realizm opisu, szczegółowość opisu,	– analizuje wybrane fragmenty powieści: opisy ulic Warszawy, Łazienek, Powiśla, sklepów Mincla i Wokulskiego, buduaru Izabeli, – zwraca uwagę na zastosowane środki stylistyczne i ich funkcje, – dostrzega funkcje miejsc	– uzasadnia trafność słów Paczoskiej: <i>Warszawa w Lalce to krajobraz po klęsce, po końcu świata</i>

			mikrokosmos	w życiu bohaterów	
<i>Lalka</i> – synteza form myślenia i zachowania ludzi XIX w. II. 2. 1) 4) 5) II. 3. 2) 3) II. 4. 2) 3) 1)R III 1. 2) 4) 1)R III. 2. 1)	2	B. Prus, <i>Lalka</i>	indywidualizacja postaci, relacje międzyludzkie, typowość, stereotypy, ciemna strona kapitalizmu	– prezentuje postaci wybranych bohaterów, zwraca uwagę na bohaterów reprezentujących różne narodowości i grupy społeczne oraz na charakter relacji międzyludzkich, – przygotowuje wypowiedź na temat roli stereotypów w postrzeganiu człowieka, sięga do przykładów z tekstu (np. arystokraci w oczach Wokulskiego i Wokulski w opiniach arystokratów), – dostrzega rolę pieniądza w powieściowym świecie przedstawionym	– przygotowuje wypowiedź na temat ciemnej strony kapitalizmu w <i>Lalce</i>. – konfrontuje opinie Prusa o kapitalizmie z opiniami Norwida i Słowackiego, – konfrontuje świat Warszawy ukazany w <i>Lalce</i> ze światem Paryża w <i>Ojcu Goriot</i>
Czy <i>Lalka</i> to tylko powieść realistyczna czy symboliczna opowieść o człowieku i świecie wartości? I.1. 1) 1)R I. 2. 2), I. 3. 8) II. 2. 1) 3) 4) II. 3. 1) 2) II. 4. 2) 3)	1	B. Prus, <i>Lalka</i> W. Wojtkiewicz, <i>Lalki</i>	uniwersalność, symbolika, zasady moralne, etyka	– interpretuje tytuł powieści, – przypomina interpretację scen ukazujących Rzeckiego z marionetkami, – dostrzega rysy uniwersalne w postawach wybranych bohaterów powieści	– przygotowuje dłuższą wypowiedź na temat uniwersalności opinii Prusa o człowieku i świecie wartości, wykorzystuje w tym celu samodzielnie dobrane teksty krytyczno- i historycznoliterackie
<i>Interpretacja</i> – „nie kończące się zadanie”. Przykład <i>Lalki Bolesława Prusa</i> – analiza szkicu Kazimierza Bartoszyńskiego.	1ZR F	K. Bartoszyński, <i>Interpretacja</i> – nie kończące się zadanie. Przykład <i>Lalki Bolesława Prusa</i>	interpretacja, relatywizacja postawy badawczej, metafora fabularna, hierarchia aksjologiczna, leitmotiv (motywy		– problematyzuje tekst Bartoszyńskiego, – prezentuje różne odczytania powieści Prusa omówione w szkicu; – konfrontuje własne propozycje interpretacyjne z sugestiami

I. 1. 1) 2) 4) 5)			przewodni), parabola, kompozycja otwarta, powieściowy traktat o wartościach		zawartymi z rozprawie K. Bartoszyńskiego
Realizm w małych formach prozatorskich literatury rosyjskiej: Mikołaj Gogol, <i>Płaszcz</i> II. 1. 1) II. 2. 1) 4)	2ZR F	M. Gogol, <i>Płaszcz</i>	narrator – komentator, kreator sentencjonalność stylu, ironia, zniewolenie człowieka, świat urzędniczej Rosji		– prezentuje własne przeżycia po lekturze opowiadania, – charakteryzuje postać Akakiusza, – omawia rolę narratora w kreowaniu świata przedstawionego, dostrzega specyfikę jego stosunku do odbiorcy, – wskazuje ironię w wypowiedziach narratora, – analizuje język i styl opowiadania, zwraca uwagę na funkcje sentencjonalności stylu
<i>Zbrodnia i kara</i> – próba oglądu struktury powieści Fiodora Dostojewskiego. II 1. 1) 2) 3) II 2. 1) 2) 4) 3)R II 3. 1) 4) 1)R II 4. 2) 1)R III 1. 2) 3) 4) 1)R	2	F. Dostojewski, <i>Zbrodnia i kara</i>	poetyka powieści kryminalnej, polifoniczność (wielogłosowość) powieści, czas zdarzeń, typy narratora, realizm, proza psychologiczna, mowa pozornie zależna	– prezentuje własne przeżycia po lekturze powieści, – określa pozycję narratora i jego wpływ na kreację świata przedstawionego, – prezentuje postawy bohaterów powieści, – przedstawia ważne miejsca i ich funkcje w życiu bohaterów, – proponuje hipotezę interpretacyjną utworu	– przygotowuje i przedstawia prezentację dotyczącą życia i twórczości Dostojewskiego, z uwzględnieniem inspiracji twórczych, np.: Byron, Gogol, Balzac, Hegel, Kant, – przygotowuje prezentację multimedialną na temat poetyki powieści kryminalnej, – konfrontuje poetykę powieści kryminalnej z utworem Dostojewskiego, – omawia sposób kreacji bohaterów i specyfikę opisu świata przedstawionego w powieści Dostojewskiego, – wskazuje odpowiednie konteksty

					interpretacyjne pomocne w odczytaniu utworu
...jestem drżącą kreaturą, czy mam prawo? – Rodion Raskolnikow wobec „przeklętych problemów”. II 2. 4) 1)R 5)R III 1. 2) 4) 1)R III. 2. 1)	2	F. Dostojewski, <i>Zbrodnia i kara</i> H. Paprocki, <i>Lew – morderca</i> (fragm.)	nazwisko znaczące, wewnętrzna autonomia bohaterów, etyka laicka, chrześcijański system etyczny, bohater diaboliczny	– prezentuje okoliczności i zdarzenia związane z zabójstwem popełnionym przez Raskolnikowa; – posługuje się odpowiednimi cytatami, aby scharakteryzować, postawę bohatera z perspektywy innych postaci powieści, np. Razumichina, Świdrygajłowa, Duni, – odtwarza i komentuje rozważania bohatera o dwóch typach ludzi, – przedstawia ocenę czynu Raskolnikowa z punktu widzenia i konfrontuje ją ze swoją oceną	– zapoznaje się ze stanowiskiem R. Przybylskiego na temat Raskolnikowa zawarty w książce <i>Dostojewski i przekłete problemy</i> i przedstawia je klasie, – problematyzuje fragment tekstu Paprockiego: <i>Lew – morderca</i>; – ocenia samodzielnie postawę bohatera, interpretuje scenę z <i>Epilogu</i>
Sonia – spadkobierczyni chrześcijańskich mądrości bizantyjskich mystyków i prawd ewangelicznych. II. 2. 4) 1)R 3)R II. 3. 1) 2) 4) II. 4. 2) 3) III. 1. 3) 4)	2	F. Dostojewski, <i>Zbrodnia i kara</i>, H. Paprocki, <i>Sonia – mysz</i> (fragm.) myśli bizantyjskich mistyków, np. św. Jan Chryzostom, <i>Pycha jest źródłem i korzeniem każdego bezprawia; Przebłagaj pokorą przestępstwa Twoje. Albowiem przeciwko pysznym Bóg powstaje</i>	imię znaczące, ewangeliczna pokora, myśli bizantyjskich mystyków, doświadczenie chrześcijańskiego Wschodu	– przedstawia postać Soni i jej sytuację rodzinną, – prezentuje opinie innych postaci na temat postawy bohaterki, np. opinię ojca, macochy, Świdrygajłowa, – wymienia / wskazuje motywy działań Soni, – omawia rolę Soni w życiu Raskolnikowa, – przedstawia filozofię życiową Soni	– przedstawia treść ewangelicznej przypowieści o wskrzeszeniu Łazarza, – w kontekście czynów Soni interpretuje słowa św. Pawła: <i>Jeżeli już trzeba się chlubić, to będę się chlubił z moich słabości</i>, – przygotowuje dłuższą wypowiedź na temat oceny postawy Soni.
Realizm i symbolika miejskiej przestrzeni czyli Petersburg w <i>Zbrodni i karze</i> Fiodora	1	F. Dostojewski, <i>Zbrodnia i kara</i>	symbolika miejskiej przestrzeni, demoniczny Petersburg	– prezentuje wybrane miejsca Petersburga opisanego w powieści, m.in. zaułki Placu Siennego, traktiernie, urząd policji, mieszkanie	– prezentuje obraz Petersburga z <i>Ustępu III cz. Dziadów</i> A. Mickiewicza, – dostrzega środki stylistyczne służące kreacji przestrzeni

Dostojewskiego. II. 2. 1) 4) 5) 1)R 3)R II. 3. 1) 4) 1)R				Raskolnikowa, zwraca uwagę na sposób opisu	miejskiej u Dostojewskiego, – wypowiada się na temat związku między obrazem Petersburga a działaniami bohaterów, dostrzega symbolikę miejskiej przestrzeni
Blisko czy daleko do realizmu? – interpretacja instalacji Jerzego Kaliny <i>Przejście</i> II. 1. 1) II. 2. 1)R II 3. 4) III. 1. 1) 4) 1)R III. 2. 1)	1ZR	J. Kalina, <i>Przejście</i> (1977, 2005)	instalacja, performer, „pomnik anonimowego przechodnia”		– przygotowuje prezentację multimedialną na temat różnych znanych instalacji; – wypowiada się na temat instalacji jako formy sztuki, konfrontuje ją z takimi dziedzinami sztuki, jak malarstwo, rzeźba czy film, – omawia sposób przedstawienia ludzi w instalacji Kaliny, – dostrzega realizm przedstawienia, – wskazuje elementy, za sprawą których przekracza się granice realizmu, – interpretuje symbolikę <i>Przejścia</i>
Czy pisarstwo Henryka Sienkiewicza może zainteresować młodych ludzi XXI w.? – ćwiczenia w mówieniu. I.1. 1)R 2)R III. 1. 2) 4)	1	H. Sienkiewicz, utwory poznane w gimnazjum	forma kompozycyjna wypowiedzi, plan wypowiedzi, zasady logiki i retoryki	– przygotowuje plan wypowiedzi argumentacyjnej i wypowiedź na podany temat, wykorzystuje w tym celu wiedzę z gimnazjum, – wygłasza przygotowaną przez siebie mowę, respektuje zasady retoryki, m.in. zwraca uwagę na brzmieniową wyrazistość przekazu	– przygotowując wypowiedź argumentacyjną, twórczo wykorzystuje teksty krytycznoliterackie związane z twórczością Sienkiewicza
Ćwiczenia interpretacyjne: Ewa Lipska, <i>Naciśnij Enter</i> II 1 1) 2) II. 2. 1) 3)R II. 3. 1) 2) 1)R	2ZR	E. Lipska, <i>Naciśnij Enter</i>	typ liryki, <i>my</i> liryczne, <i>ty</i> liryczne, funkcje słownictwa związanego z techniką		– dokonuje analizy wiersza: określa typ liryki, osobę mówiącą (<i>Leżymy</i>) i odbiorcę wpisanego w tekst (<i>Czy chcesz...</i>), – prezentuje wizję świata i człowieka wyłaniającą się

III. 1. 3) 1)R III. 2. 1)			komputerową, środki stylistyczne i ich funkcje, hipoteza interpretacyjna		z tekstu, – dostrzega funkcję zastosowanych środków stylistycznych, – interpretuje motto, – proponuje hipotezę interpretacyjną i konteksty, – przygotowuje plan pisemnej interpretacji tekstu E. Lipskiej
Konwencja realistyczna w teatrze. III. 1. 1) 3) 4)	1ZR	Spektakl teatralny utrzymany w konwencji realistycznej	konwencja realistyczna, kreacje aktorskie, koncepcja „czwartej ściany”, scenografia, rekwizyty, iluzja rzeczywistości		– przygotowuje wypowiedź na temat dowolnego spektaklu, – dostrzega w spektaklu elementy realizmu, – wypowiada się na temat scenografii, gry aktorów, kompozycji widowiska, – prezentuje swoją interpretację spektaklu, – przygotowuje pisemną recenzję spektaklu
<i>I chociaż życie nasze nic nie warte: Eviva l arte!</i> Poezja wobec przewartościowania wartości					
<i>Fin de siecle</i> – pierwsze spotkanie z kulturą modernizmu. II. 1. 1) II. 2. 2) 5) 2)R II 3. 4) 4)R	1 + 1ZR F	C. Monet, <i>Katedra w Rouen</i> ; <i>Wschód słońca. Impresja</i> S. Witkiewicz, <i>Wiatr halny</i> J. Mehoffer, <i>Dziwny ogród</i> E. Munch, <i>Krzyk</i> C. Debussy, <i>Preludium do</i> <i>Popołudnia Fauna</i>	modernizm, Młoda Polska, <i>fin de siècle</i> , neoromantyzm, <i>la belle époque</i> , impresjonizm, symbolizm	– dostrzega specyficzne środki malarzkie wykorzystane przez twórców reprodukowanych dzieł, – opisuje nastrój dzieła Debussy’ego, – rozumie znaczenie słów <i>impresja</i> i <i>symbol</i> , – prezentuje swoje opinie na temat dzieł malarskich i utworu muzycznego, – poznaje specyfikę kultury modernistycznej, – poznaje inne nazwy epoki i ich źródła,	– dokonuje wnikliwej analizy płótna Moneta <i>Wschód słońca</i> . <i>Impresja</i> , – konfrontuje dzieła malarskie i muzyczne modernizmu z dziełami romantycznymi i realistycznymi, – konfrontuje dzieła impresjonistyczne z symbolicznymi, dostrzega ważne cechy tych kierunków artystycznych

				– poznaje impresjonizm i symbolizm jako ważne kierunki artystyczne	
Poetyckie „malowanie krajobrazu”: analiza cyklu sonetów J. Kasprówicza <i>Krzak dzikiej róży w Ciemnych Smreczynach</i>. I.2. 1) 1)R II. 1. 1) II. 2. 1) 5) 1)R II. 3. 1) 2) 4) 4)R III. 1. 1) 1)R	1	J. Kasprówicz, <i>Krzak dzikiej róży w Ciemnych Smreczynach</i> L. Wyczółkowski, <i>Morskie oko</i> A. Mroczkowski, <i>Morskie oko</i>	malarskie obrazowanie, znaczenia symboliczne, środki stylistyczne budujące nastrój i obraz poetycki, animizacja przestrzeni, personifikacja elementów pejzażu, synestezja, impresjonizm	– dokonuje analizy sonetów, dostrzega środki stylistyczne służące budowaniu obrazu natury oraz tworzeniu nastroju wiersza, – dostrzega impresjonizm poetycki i wskazuje środki językowe charakterystyczne dla tej techniki, – odczytuje / rozszyfrowuje symbolikę elementów przyrody ukazanych w wierszu, dostrzega związek świata natury z emocjami człowieka, – poznaje termin <i>synestezja</i> i dostrzega synestezję w sonetach Kasprówicza	– przedstawia prezentację multimedialną na temat życia i twórczości Jana Kasprówicza oraz związków artystów młodopolskich z Tatrami, – do interpretacji sonetów wykorzystuje konteksty malarskie
<i>Koniec wieku XIX</i> K. Przerwy-Tetmajera – manifest młodopolskich dekadentów. II. 1. 1) II. 2. 1) 2) II. 3. 2) 4)	1	K. Przerwa-Tetmajer, <i>Koniec wieku XIX</i> E. Munch, <i>Krzyk</i> J. Maltzewski, <i>Melancholia</i>	dekadentyzm, lęk egzystencjalny, nihilizm, filozofia Schopenhauera, Nirwana, manifest, paralelizm	– dokonuje analizy wiersza, zwraca uwagę m.in. na celowość zastosowanej kompozycji, – nazywa osobę mówiącą w wierszu (<i>Co zostało nam</i>), – wykazuje, że utwór nosi cechy manifestu pokoleniowego, – interpretuje pytania inicjujące wersy jako odrzucone propozycje wyboru postaw wobec życia, – poznaje istotę postawy dekadencckiej	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat ważnych idei filozofii Schopenhauera, – konfrontuje myśli Schopenhauera z treścią tekstu Tetmajera, – przypomina poznane wcześniej manifesty pokoleniowe, np. <i>Ode do młodości</i> Mickiewicza, i konfrontując je z wierszem Tetmajera
Artysta i filister w życiu i literaturze:	1 + 1ZR F	K. Przerwa-Tetmajer, <i>Evviva l'arte!</i> ,	autotematyzm, filister,	– przedstawia funkcje kompozycyjnej zasady	– prezentuje tezy przeczytanych wcześniej fragmentów artykułu

<i>Evviva l'arte!</i> Kazimierza Przerwy-Tetmajera. II. 1. 1) 2) II. 2. 1) 2) 5) II. 3. 2) 3) 4) 1)R 2)R		S. Przybyszewski, <i>Confiteor</i> (fragm.) R. Nycz, <i>Odkrycie języka</i>	parias, artysta – kapłan sztuki, kompozycyjna zasada kontrastu, „sztuka dla sztuki”	kontrastu, – prezentuje filistrów ukazanych w wierszu, – dostrzega sytuację i pozycję artysty, – konfrontuje wiersz <i>Koniec wieku XIX</i> z utworem <i>Evviva l'arte!</i>	S. Przybyszewskiego <i>Confiteor</i> , – wyjaśnia sens hasła „sztuka dla sztuki”, – omawia funkcję środków językowych zastosowanych w wierszu <i>Evviva l'arte!</i> – problematyzuje tekst R. Nycza, – wyjaśnia podobieństwa i różnice między postawą artysty romantycznego i młodopolskiego
Erotyka i estetyka: <i>Pod wrażeniem</i> Kazimierza Przerwy-Tetmajera. II. 1. 1) 2) II. 2. 1) 1)R 2)R II. 3. 1) 2) 4)R	2ZR	K. Przerwa-Tetmajer, <i>Pod wrażeniem</i> J. Malczewski, <i>Natchnienie malarza</i> S. Wyspiański, <i>Portret Elizy Pareńskiej</i> G. Klimt, <i>Adele Bloch-Bauer</i> A. Mucha, <i>Sztuki piękne</i>	estetyka, przeżycie estetyczne, estetyczna kontemplacja, zmysłowość, sytuacja liryczna		– prezentuje swoje wrażenia po lekturze wiersza Tetmajera, – prezentuje wizerunek kobiety przedstawionej w wierszu i środki stylistyczne służące tej lirycznej kreacji, – przybliża postać mężczyzny – <i>ja</i> lirycznego, – interpretuje pointę utworu, – wykorzystuje dzieła malarskie jako konteksty interpretacyjne
<i>I pochwalam tajń życia w pieśni i milczeniu –</i> człowiek w wierszach Leopolda Staffa. II. 1. 1) II. 2. 1) 2) 1)R 3)R II. 3. 1) 2) 3) 2)R II. 4. 2) 1)R	2	L. Staff, <i>Poczucie pełni, Przedśpiew</i>	klasycyzm, rozrachunek z postawą dekadencją, stoicyzm, humanizm, akceptacja życia, nietzscheanizm, sztuka apollińska i dionizyjska, parafraza	– formułuje swoje refleksje po lekturze wierszy Staffa, – prezentuje wizerunki człowieka wyłaniające się z tekstów, – rozumie, na czym polega rozrachunek z postawą dekadencją, – wskazuje parafrazę w <i>Przedśpiewie</i> Staffa	– przygotowuje informację na temat młodopolskiej twórczości L. Staffa, – prezentuje poglądy filozoficzne Nietzschego i dostrzega ich ślady w lirykach Staffa; – przypomina założenia literackiego klasycyzmu XVI i XVIII w., dostrzega ślady tej tradycji w utworach Staffa; – konfrontuje poglądy Staffa dotyczące wartości życia z poglądami Kochanowskiego
O paradoksach życia i istocie szczęścia	2ZR	L. Staff, <i>Czemu patrzycie..., Kochać i tracić</i>	apostrofy, pytania retoryczne,		– dokonuje wnikliwej analizy liryków, dostrzega kreację <i>ja</i>

w lirykach Leopolda Staffa. II. 1. 1) II. 2. 1) 2) II. 3. 1) 2) 3) III. 1. 1) 3)			kreacja <i>ja</i> lirycznego, pointa, metaforyka		lirycznego w wierszu <i>Czemu patrzycie ...</i>, – widzi funkcję środków stylistycznych, np.: apostrof, pytań retorycznych, wyliczeń, dla budowania sensów wiersza, – konfrontuje opinie Staffa o istocie szczęścia ze swoim zdaniem na ten temat, – wypowiada się na temat paradoksów życia na podstawie wiersza <i>Kochać i tracić</i>, – pisze rozprawkę problemową na temat: <i>Refleksje o ludzkiej egzystencji w tekstach literackich różnych czasów</i>
Poezja Leśmiana zapisem ludzkiego dążenia do odkrycia metafizycznych tajemnic świata. II. 1. 1) 3) II. 2. 1) 1) 5) 3)R II. 3. 1) 2) 4) II. 4. 1) 2) III. 1. 1)	2	B. Leśmian, <i>Dusiołek</i> lub <i>Dziewczyzna</i>, Maria Podraz-Kwiatkowska, [<i>Śmierć jako kobieta</i>]	ballada, metafizyka, kwestie egzystencjalne, filozofia H. Bergsona, <i>thanathos</i>	– przypomina cechy gatunkowe ballady i problematykę ballad romantycznych, – prezentuje swoje wrażenia wywołane lekturą ballad Leśmiana, – opowiada treść ballad Leśmiana, – dostrzega funkcję neologizmów w <i>Dusiołku</i>, – interpretuje znaczenie nawiązań do tradycji ludowej w <i>Dusiołku</i>, – interpretuje pointę <i>Dusiołka</i>, – wypowiada się na temat wizji świata w <i>Dziewczynie</i>, – interpretuje pointę ballady	– przygotowuje obszerną wypowiedź na temat twórczości Leśmiana, – omawia poglądy filozoficzne H. Bergsona i ich wpływ na Leśmianowskie postrzeganie świata i człowieka, – omawia funkcję symboliki w <i>Dziewczynie</i> – problematyzuje tekst Podrazy-Kwiatkowskiej
Na czym polega oryginalność erotyków	2ZR	B. Leśmian, <i>W malinowym chruśniaku</i>, <i>Mak</i> W. Weiss, <i>Maki</i>	erotyk, atmosfera erotyzmu,		– przygotowuje prezentację multimedialną: <i>Erotyki w historii literatury od Petrarki do Leśmiana</i>,

Bolesława Leśmiana? I.1. 1)R 2)R I. 2. 1)R I. 3. 8) II. 1. 1) II. 2. 1) 2) 5) III. 1. 1) 1)R			natura, sylabotyzm		– przedstawia swoje wrażenia po lekturze erotyków Leśmiana, – wypowiada się na temat roli natury w wierszu <i>W malinowym chruśniaku</i>, – konfrontuje erotyki Leśmiana z wierszami miłosnymi innych poetów, np. Mickiewicza i Tetmajera, – pisze rozprawkę interpretacyjną na temat: <i>Na czym polega oryginalność wierszy miłosnych B. Leśmiana?</i>
Różne wizerunki Boga w lirykach Bolesława Leśmiana. II. 1. 1) II. 2. 1) 5) II. 3. 1) 2) 4) II. 4. 2) III. 1. 3) 1)R	2ZR	B. Leśmian, <i>Mak, Dusiołek, Dziewczyna</i>, [<i>Wyruszyła dusza w drogę...Dzwonią we dzwony</i>]	metafizyczne tajemnice świata, Bóg z ludzkimi emocjami, Bóg – surowy Sędzia, Bóg – Pan życia i śmierci, Bóg – odpowiedzialny za zło świata, Bóg – niepoznana tajemnica, śmierć Boga (F. Nietzsche)		– prezentuje różne wizerunki Boga w wierszach Leśmiana, – dostrzega niejednorodność kreacji Boga, – wskazuje na funkcję środków stylistycznych w budowaniu wizerunku Stwórcy, – wnioskuje np., że Leśmianowski obraz Boga ujawnia egzystencjalne lęki ówczesnego człowieka
Film – sztuka konkretna i sztuka symbolu. Recenzje filmowe. II. 1. 1) 2) II. 2. 1) II. 3. 4) II. 4. 1) 2)	1ZR	Wybrane przez młodzież dzieła filmowe z listy w podręczniku	symbolika obrazów filmowych, znaczenia metaforyczne, scenografia, gra aktorów, muzyka, kostiumy,		– przedstawia problematykę obejrzanego filmu, – omawia koncepcję reżyserską, znaczenie / rolę scenografii, gry aktorów, muzyki, – określa relacje między dosłownymi i przenośnymi znaczeniami obrazu filmowego,

III. 1. 3)			znaczenia dosłowne i przenieśliwe, recenzja		– sporządza plan recenzji wybranego filmu
Impresjonizm i symbolizm w malarstwie współczesnym: Adam Marczukiewicz, <i>Schody</i> II. 1. 1) II. 2. 1)R 3)R 5)R II. 3. 1)R 4)R	1ZR	A. Marczukiewicz, <i>Schody</i> (2002)	kolorystyka, perspektywa, impresjonizm, symbolizm, metaforyczność		– opisuje swoje wrażenia wywołane dziełem Marczukiewicza, – uzasadnia tezę, że bohaterem obrazu jest światło lub z nią polemizuje, – analizuje kolorystykę obrazu, – dostrzega związki z tradycją impresjonizmu i symbolizmu
Poetyckie dialogi: <i>Pod wrażeniem</i> K. Przerwy-Tetmajera i <i>Genialne ciało jogi</i> A. Świrszczyńskiej. II. 1. 1) II. 2. 1) 5) II. 3. 1)R 2)R III. 1. 3) 1)R	2ZR	K. Przerwa-Tetmajer, <i>Pod wrażeniem</i> A. Świrszczyńska, <i>Genialne ciało jogi</i>	analiza porównawcza, kreacja <i>ja</i> lirycznego, wersyfikacja, wiersz wolny, metaforyczne sensory, ironia		– przedstawia wyniki ankiety przeprowadzonej wśród rówieśników na temat miejsca i roli poezji wśród lektur preferowanych współcześnie przez ludzi młodych, – wygłasza krótką wypowiedź na temat swoich ulubionych wierszy, motywuje wybory, – dokonuje analizy wiersza Tetmajera i utworu Świrszczyńskiej, – porównuje wizerunki kobiet w obu tekstach, – wypowiada się na temat różnic w ukształtowaniu wypowiedzi lirycznej i odmiennych środków wyrazu poetyckiego, – przygotowuje konspekt pisemnej pracy interpretacyjnej
Co się w duszy komu gra... Dramat zranionej pamięci					
Stanisław Wyspiański –	1 + 1 ZR F	S. Wyspiański, <i>Autoportret</i> , <i>Dziewczynka w niebieskim</i>	artysta wszechstronny,	– przygotowuje informację na temat życia i twórczości	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat wielkiej

dramaturg, malarz, poeta, człowiek teatru. I.1. 2)R I. 2. 1) 2) 1)R II. 1. 1) II. 2. 5) II. 3. 2) 1)R		<i>kapeluszu, Chocholy, Widok z okna pracowni na kopiec Kościuszki</i>, witraże: <i>Bóg Ojcie. Stań się, Kazimierz Wielki</i>	polichromia, witraż, inscenizator, teatr-synteza sztuk	S. Wyspiańskiego, ujmuje w niej dzieła literackie, malarskie oraz działalność inscenizatorską, – analizuje wybrane dzieła malarskie Wyspiańskiego i proponuje ich interpretację	reformy teatru i Wagnerowskiej koncepcji syntezy sztuk, – omawia wpływ ówczesnych zmian w teatrze na twórczość dramaturgiczną i działalność inscenizacyjną Wyspiańskiego
Geneza <i>Wesela</i> Wyspiańskiego i analiza warstwy realistycznej dramatu (akt I). I.1. 1)R 2)R II. 2. 1) 4) 5) 3)R II. 3. 1) 4) 1)R	1	S. Wyspiański, <i>Wesele</i> A. Gieryski, <i>Droga w Bronowicach</i>	dramat realistyczny, ludomania, didaskalia, stylizacja gwarowa (dialektyzacja), aluzja literacka	– analizuje didaskalia i na ich podstawie prezentuje miejsce akcji, – analizuje rozmowy inteligentów z chłopami w akcie I, – prezentuje postawy inteligentów i chłopów, – dostrzega funkcje stylizacji gwarowej, – omawia wzajemne relacje między reprezentantami dwóch grup społecznych, – zwraca uwagę na to, że przeszłość (rzeź galicyjska) ma wpływ na relacje społeczne, – wnioskuje na temat stosunków między inteligentami i mieszkańcami Bronowic oraz przyczyn trudności w porozumieniu między nimi	– przygotowuje wypowiedź na temat genezy <i>Wesela</i> na podstawie samodzielnie dobranych źródeł, w tym <i>Plotki o Weselu</i> T. Żeleńskiego (Boya), – analizuje scenę 38 aktu I, dostrzega jej funkcję w kompozycji dramatu, – wyjaśnia, na czym polega aluzja literacka (w <i>Weselu</i> – nawiązanie do II cz. <i>Dziadów</i> A. Mickiewicza)
<i>Co się w duszy komu gra, / co kto w swoich widzi snach (...) na Wesele przyjdzie w tan</i> – postaci symboliczne i ich funkcje w dramacie	2	S. Wyspiański, <i>Wesele</i> L. Wyczółkowski, <i>Stańczyk (Szopka)</i> T. Axentowicz, <i>Kołomyjka</i>	elementy fantastyczne, motywy symboliczne: postaci, rekwizyty, sceny, ironia,	– analizuje wypowiedź Chochola: <i>Co się w duszy komu gra, / co kto w swoich widzi snach: / czy to grzech, / czy to śmiech, / czy to kapcan, czy to pan, / na wesele przyjdzie w tan</i>; dostrzega, iż Osoby dramatu są	– prezentuje postać Gospodarza (akt II), – omawia symbolikę sceny wręczenia złotego rogu, – proponuje różne odczytania symboliki postaci Chochola

Wyspiańskiego (analiza aktu II). II. 1. 1) 2) II. 2. 1) 4) 3)R II. 3. 1) 2) 4)			szopka satyryczna	materializacją podświadomości bohaterów, – prezentuje postaci realistyczne i symboliczne, prowadzące ze sobą dialogi, – analizuje scenę wręczenia złotego rogu Gospodarzowi	
<i>My jesteśmy jak przeklęci, / że nas mara, dziwo nęci</i> – Wyspiański o Polsce i Polakach w <i>Weselu</i> . II. 1. 1) II. 2. 1) 5) 1)R 3)R II. 3. 1) 2) 4) 1)R 2)R II. 4. 2) 3)	2	S. Wyspiański, <i>Wesele</i> J. Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i> C. Norwid, <i>Myśli</i> W. Weiss, <i>Taniec</i> M. Karpiński, <i>Władza Chochola</i>	motyw tańca, polski dramat narodowy, dramat o traumie, pamflet na Polaków	– analizuje rozmowy z ostatniego aktu <i>Wesela</i> , – omawia funkcję didaskaliów w scenie 37 aktu III, – odczytuje / wyjaśnia symbolikę tańca Chochola, – wybiera z całego dramatu wypowiedzi zawierające ocenę Polaków, – wskazuje argumenty uzasadniające tezę, że <i>Wesele</i> jest dramatem narodowym, – rozważa aktualność opinii Wyspiańskiego o Polsce i Polakach	– omawia funkcję motywu tańca w znanych utworach literackich, np. w <i>Panu Tadeuszu</i> , – konfrontuje opinie o Polakach wyrażone w <i>Weselu</i> z opiniami zawartymi w <i>Grobie Agamemnona</i> Słowackiego oraz w wypowiedziach Norwida, – bierze udział w debacie: Polska i Polacy – wielkość i małość społeczeństwa; wykorzystując tezy z tekstu M. Karpińskiego <i>Władza Chochola</i>
Symbolika w spektaklu teatralnym. II. 1. 1) II. 2. 3)R III. 1. 3)	1ZR	Spektakl z teatru miejskiego bądź teatru telewizji	koncepcja inscenizacyjna, symbol, metafora, rekwizyt		– prezentuje problematykę spektaklu, – dostrzega elementy symboliczne i widzi ich funkcję w budowaniu znaczeń spektaklu, – dostrzega złożoność sensów symbolicznych przedstawienia, – przygotowuje recenzję oglądanego spektaklu
<i>Bośmy weszli do literatury...</i> – o relacjach między literacką kreacją a życiem.	1ZR	R. Brandstaetter, <i>Ja jestem Żyd z Wesela</i>	literatura faktu, świat wirtualny		– przygotowuje informację biograficzną o R. Brandstaetterze, – problematyzuje treść tekstu Brandstaettera, – uzasadnia, że tekst można

I.1. 1) 5) III. 1. 1) 2) 3) 4)					zaliczyć do literatury faktu, – omawia wpływ dramatu Wyspiańskiego na losy rodziny Singera, na tej podstawie wypowiada się na temat relacji między światem literatury i filmu a autentycznym życiem
Symbolizm w dramacie europejskim na przykładzie <i>Dzikiej kaczki</i> H. Ibsena. II. 1. 1) II. 2. 4) 5) II. 3. 1) 2) 3) 4) III. 1. 4)	2ZR	H. Ibsen, <i>Dzika kaczka</i>	dramat naturalistyczny i symboliczny		– przygotowuje prezentację na temat twórczości H. Ibsena, – przedstawia własne refleksje po lekturze dramatu, – omawia problematykę dramatu, prezentuje postawy głównych bohaterów, – ocenia postawy Hjalmara i Gregersa, – wypowiada się na temat roli prawdy w życiu człowieka w kontekście losów rodziny Hjalmara, – konfrontuje kształt literacki oraz problematykę <i>Wesela</i> i <i>Dzikiej kaczki</i>
Gdzie są twoje szklane domy... Doświadczenie nowoczesnego człowieka – nadzieja, nostalgia, zgroza					
<i>Chłopi</i> W.S. Reymonta – powieść modernistyczna. I.3. 4) II. 1. 1) II. 2. 4) 5) II. 3. 1) 2) 3) 4) III. 1. 4)	2	W.S. Reymont, <i>Chłopi</i> , t. I.	powieść modernistyczna, niejednorodna kreacja narratora, czas mityczny, czas kolisty, naturalizm, impresjonizm, symbolizm, obrazowanie impresjonistyczno-	– przedstawia własne refleksje na temat powieści Reymonta, – przywołuje odpowiednie fragmenty utworu, by określić typ narratora, – prezentuje postaci głównych bohaterów i omawia ich rolę w wiejskiej społeczności, – dostrzega związek między rytmem natury, obrzędami religijnymi i ludowymi a życiem	– przygotowuje wypowiedź na temat życia i twórczości Reymonta, – przedstawia argumenty, że przestrzeń opisywana w powieści ma charakter mityczny i realistyczny, – prezentuje informacje o polskich dialektach i gwarach, podaje ich istotne cechy, – uzasadnia twierdzenie, że <i>Chłopi</i> są powieścią modernistyczną

			symboliczne, realizm, przestrzeń uniwersalna, ład natury i ład moralny, stylizacja gwarowa	bohaterów, – analizuje fragmenty powieści: wskazuje w nich opisy impresjonistyczne i elementy poetyki realizm, – wykazuje wpływ światopoglądu naturalistycznego na kreacje bohaterów powieści, – analizując język fragmentów, dostrzega w nich stylizację gwarową	
Natura w dziele literackim i dziele malarskim. II. 2. 1)R II. 3. 1) 2) 2)R 4)R III. 1. 1) 1)R	2ZR	W.S. Reymont, <i>Chłopi</i> , t. I J. Pankiewicz, <i>Wóz z sianem</i> L. Wyczółkowski, <i>Orka na Ukrainie</i> , <i>Siewca</i> J. Chełmoński, <i>Babie lato</i> W. Wojtkiewicz, <i>Orka</i>	technika impresjonistyczna, kolorystyka, malarstwo rodzajowe, obrazowanie impresjonistyczno- symboliczne, liryzacja prozy		– analizuje dzieła malarskie: zwraca uwagę na różne techniki malarskie oraz na kolorystykę obrazów, – analizuje wybrane fragmenty powieści Reymonta, dostrzega liryzację prozy i nazywa użyte przez pisarza środki stylistyczne, – wnioskuje na temat funkcji symbolizmu i impresjonizmu w dziele Reymonta, – konfrontuje wizje malarskie z literackimi, – pisze rozprawkę problemową na temat: <i>Natura w dziele literackim i malarskim – próba konfrontacji</i>
Chłopski los czyli relacje międzyludzkie w powieści Reymonta. II. 1. 2) II. 2. 4) 5) II. 3. 1) 2)R II. 4. 1) 2)	1 + 1 ZR F	W.S. Reymont, <i>Chłopi</i> , t. I F. Ziejka, [<i>Wśród mieszkańców Lipiec</i>]	hierarchia społeczna, rodzina patriarchalna, konflikty o ziemię, porządek świat religijnych i porządek natury	– prezentuje postaci członków rodziny Borynów jako rodziny patriarchalnej, – przedstawia postaci innych bohaterów, np. Agaty, Jagustynki, Dominikowej, kowala; dostrzega wartości istotne w ich życiu, – wymienia i analizuje	– problematyzuje tekst Ziejki, po czym konfrontuje jego tezy ze swoją interpretacją utworu, – dostrzega wpływ światopoglądu naturalistycznego na kreację kobiet w powieści, – wypowiada się na temat analogii między światem człowieka i światem natury

				przyczyny konfliktów między bohaterami, – dostrzega rolę praw boskich i praw natury w wyznaczaniu rytmu życia lipieckiej wspólnoty	
Lipieckie sacrum i profanum czyli święta religijne i zwyczaje ludowe w <i>Chłopach</i> Reymonta. I.2. 1) 1)R II. 2. 1) 4) 1)R II. 3. 1) 2)R 4)R II. 4. 1) 2) 3) 1)R	1 + 1ZR F	W. S. Reymont, <i>Chłopi</i> , t. I	Wszystkich Świętych, niedzielna msza, rola kościoła, jarmark, składanie kapusty, swaty, wesele	– wymienia święta religijne przedstawione w powieści Reymonta, – zwraca uwagę na sposób ich opisu; – dostrzega fakt, iż religijność lipczan manifestuje się głównie przez uczestnictwo w obrzędach, – omawia wybrane obyczaje ludowe, zwraca uwagę na ich funkcje w życiu wspólnoty	– prezentuje problemy przedstawione w samodzielnie przeczytanym, a zasugerowanym przez nauczyciela, tekście S. Falkowskiego <i>Zagadka religijności Chłopów Reymonta</i> , – wnioskuje na temat wartości moralnych w życiu bohaterów powieści, – dostrzega specyfikę religijności bohaterów: wartości chrześcijańskie współistnieją z pogańskimi i z prawami natury
Świat Reymontowskich Lipiec w filmowej adaptacji Jana Rybkowskiego II. 1. 1) II. 3. 4)R III. 1. 1) 1)R	2ZR	J. Rybkowski, <i>Chłopi</i> – adaptacja powieści Reymonta	adaptacja, kreacje aktorskie, muzyka filmowa, związki z literackim pierwowzorem		– wypowiada własne refleksje i opinie na temat filmowej adaptacji <i>Chłopów</i> , zwraca uwagę na różne aspekty ekranizacji powieści, – konfrontuje obraz filmowy z literackim pierwowzorem, – pisze recenzję filmu J. Rybkowskiego
<i>Romantyk w kapeluszu pozytywisty</i> – biografia twórcza Stefana Żeromskiego. I.2. 1) II. 1. 1) II. 2. 1) 4) 3)R	1 + 1 ZR F	L. Wyczółkowski, <i>Portret Stefana Żeromskiego</i> S. Żeromski, <i>Wierna rzeka</i> (fragm.) T. Burek, <i>Niewybaczone sentymenty</i> (fragm.)	mit romantyczny, literatura – sumienie narodu, powstanie styczniowe, liryczny desperacjonizm jako forma społecznego buntu	– przygotowuje prezentację multimedialną na temat życia i twórczości Żeromskiego – analizuje fragment <i>Wiernej rzeki</i> , zwraca uwagę na postać głównego bohatera, – odczytuje symbolikę rzeki, – analizuje język fragmentu, dostrzega liryzację prozy	– przygotowuje informacje na temat historycznych realiów powstania styczniowego, – problematyzuje fragment tekstu T. Burka, – konfrontuje stanowisko J. Kleinera przedstawione przez T. Burka z opinią autora szkicu

				i wymienia / nazywa zastosowane przez autora środki obrazowania; – dostrzega synestezję	
Rozważania na temat sensu powstania styczniowego w <i>Wiernej rzece</i> Stefana Żeromskiego. I. 1. 1)R I.2. 1) II. 2. 4) 3)R II. 3. 1) 2) 4)	2ZR	S. Żeromski, <i>Wierna rzeka</i> A. Piotrkowski, <i>Patrol</i> <i>powstańczy</i>	szlachecki dworek – swoisty mikrokosmos, różne oceny powstania, stosunki społeczne, uprzedzenia klasowe, postawy wobec niewoli		– prezentuje inne utwory S. Żeromskiego o powstaniu styczniowym: <i>Rozdziobią nas kruki, wrony...</i> , <i>Echa leśne</i> , – przedstawia opinie bohaterów powieści na temat powstania, np. Huberta Olbromskiego, Salomei, Józefa Odrowąża i jego matki, – zwraca uwagę na stosunek chłopów do powstania
Symbolika w powieści Żeromskiego i jej funkcje. II. 2.4) 3)R 5)R II. 3. 1) 2) 4)	1ZR	S. Żeromski, <i>Wierna rzeka</i> Scena z filmu <i>Wierna rzeka</i> (ilustracja, s. 169)	motyw rzeki, symbolika, synestezja, elementy naturalistyczne		– analizuje fragmenty powieści zawierające opisy rzeki, dostrzega znaczenie tego motywu, – przedstawia rolę rzeki w życiu Józefa, Huberta Olbromskiego, Salomei, – odkrywa symboliczne znaczenia rzeki, – analizując tekst, dostrzega elementy naturalistyczne i synestezję
<i>Ludzie bezdomni</i> – próba oglądu struktury powieści modernistycznej Stefana Żeromskiego. II. 1. 2) II. 2. 1) 4) 3)R II. 3. 1) 2) II. 4. 1) 2)	1	S. Żeromski, <i>Ludzie bezdomni</i>	kreacja narratora, mowa pozornie zależna, technika punktów widzenia, subiektywne patrzenie na świat, wartościowanie w języku, elementy impresjonistyczne	– analizuje fragmenty powieści i określa typy narracji, dostrzega obecność narratora trzecioosobowego i pierwszoosobowego w pamiętniku Joasi, – zwraca uwagę na subiektywizm narracji i różne punkty widzenia, – analizuje kompozycję powieści: dostrzega, że	– analizuje język powieści, wskazuje na elementy impresjonistyczne i naturalistyczne, omawia ich funkcje w budowaniu sensów utworu, – interpretuje symbolikę tytułu powieści

			i naturalistyczne, symbolika	biografia Judyma stanowi <i>szkielet fabularny</i> utworu, – analizuje fragmenty powieści, widzi wartościowanie w języku i objaśnia jego funkcje w powieści	
Tomasz Judym – biografia polskiego inteligenta i archetyp człowieka w drodze. II. 2. 4) II. 3. 1) 2) II. 4. 2) III. 1. 1) 4) III. 2. 1)	2	S. Żeromski, <i>Ludzie bezdomni</i>	ideały pozytywistyczne i romantyczne, altruizm, moralność chrześcijańska	– prezentuje losy głównego bohatera, – wykazuje związek ideałów Judyma z ideami polskich pozytywistów, – charakteryzując działania Judyma, zwraca uwagę na zbieżność jego postawy z postawami romantyków, – analizuje rozmowę Judyma z Joasią, proponuje swoją interpretację motywów działania bohatera	– prowadzi dyskusję na temat: <i>Dlaczego Judym zdecydował się żyć i działać samotnie?</i> – pisze rozprawkę problemową na temat: <i>Judym a wybrani bohaterowie romantyczni i pozytywistyczni – próba konfrontacji ideałów i postaw wobec życia.</i>
Miejsca i przestrzenie w <i>Ludziach bezdomnych</i> – sposób opisu i funkcje. II. 2. 1) 4) II. 3. 1) 2) II 4. 1) 2)	1	S. Żeromski, <i>Ludzie bezdomni</i>	postęp, rozwój cywilizacji, technika, fabryka cygar, huta, ulice Ciepła i Krochmalna, ciemna strona kapitalizmu	– na podstawie fragmentów powieści prezentuje ważne miejsca, np. ulicę Ciepłą i Krochmalną, fabrykę cygar, zwraca uwagę na sposób opisu tych przestrzeni i ich funkcje w życiu bohaterów, – omawia funkcje środków stylistycznych użytych w tych opisach.	– dostrzega związek języka z wartościami; – na podstawie powieści omawia negatywny wpływ postępu na życie przedstawicieli najniższych warstw społecznych, – dostrzega ciemną stronę kapitalizmu
Symbolika w <i>Ludziach bezdomnych</i> S. Żeromskiego. II. 2. 1) 3)R II. 3. 1) 2) 4)R	2ZR	S. Żeromski, <i>Ludzie bezdomni</i> Pierre Puvis de Chavannes, <i>Biedny rybak</i>	symbolika, estetyka i etyka, dylematy sztuki modernistycznej, rozdarta sosna, tragizm bohatera		– prezentuje symboliczne sytuacje z powieści, – omawia dylematy sztuki modernistycznej, – dostrzega prymat estetyki nad etyką w odbiorze dzieła sztuki (przykład <i>Biednego rybaka</i>),

					– interpretuje symbol rozdartej sosny, zastanawia się nad motywami działania i postawą Judyma
Literacka biografia Josepha Conrada. Specyfika kompozycji <i>Jądra ciemności</i>. I. 1) R 2) R I. 2. 1) 2) II. 1. 1) 2) II. 2. 1) 4) II. 3. 1) 2) 4)	2	J. Conrad, <i>Jądro ciemności</i> M. Heydel, <i>O czytaniu Jądra ciemności</i>	pisarstwo podróżniczo-przygodowe, narracyjna technika punktów widzenia, sentencjonalność stylu, budowa szkatułkowa, symbolika, nowoczesna przypowieść, symboliczna podróż, kolonizacja, misja kolonizacyjna białego człowieka	– przedstawia własne refleksje po lekturze utworu, – dostrzega niejednorodność kreacji narratora w <i>Jądrze ciemności</i>, – analizuje formy narracji, dostrzega w utworze elementy techniki impresjonistycznej oraz symbolikę, – analizuje konstrukcję fabuły, rozpoznaje kompozycję szkatułkową	– przygotowuje i przedstawia informacje o życiu i twórczości J. Conrada, – przypomina znane utwory podróżniczo-przygodowe, – przypomina cechy gatunkowe przypowieści, – problematyzuje tekst M. Heydel, – uzasadnia stwierdzenie M. Heydel, że utwór J. Conrada można określić mianem <i>nowoczesnej przypowieści</i>, – analizuje język i styl utworu, dostrzega sentencjonalność stylu, – buduje hipotezę interpretacyjną opowiadania Conrada
Narracyjna technika punktów widzenia czyli różne opinie o Kurtzu w <i>Jądrze ciemności</i> Josepha Conrada. I. 1. 1) 1) R II. 1. 2) II. 2. 4) II. 3. 1) 2) II. 4. 1) 2) 1) R III. 1. 1)	1	J. Conrad, <i>Jądro ciemności</i>	kolonializm, psychologiczna wiwisekcja, zmysł etyczny, zniewalająca siła zła, tajemnica człowieczeństwa	– analizuje opinie o Kurtzu formułowane przez różnych bohaterów utworu, – konfrontuje opinie o Kurtzu z wiedzą Marlowa o tym bohaterze, – formułuje własną opinię o Kurtzu, – interpretuje ostatnie słowa Kurtza w konfrontacji z jego czynami	– przedstawia istotę europejskiej dominacji w świecie, której efektem była kolonizacja i jej konsekwencje, – omawia wizję Afryki w tekście Conrada, – dostrzega uniwersalizm Conradowskich refleksji o człowieku, – pisze rozprawkę problemową na temat: <i>Czy prawda o człowieku jest w ogóle poznawalna?</i> – refleksje własne w konfrontacji z utworem Conrada „<i>Jądro ciemności</i>”
<i>Jądro ciemności</i> –	2ZR	J. Conrad, <i>Jądro ciemności</i>	podróż w głąb		– przypomina problematykę

opowieść o tych, którzy <i>napastują mrok</i>. Conradowska wizja człowieka i świata. II. 2. 4) 5) II. 3. 1) 2) 2)R II. 4. 1) 2) III. 2. 1)		F. Dostojewski, <i>Zbrodnia i kara</i>	tajemnicy człowieczeństwa, prawda o człowieku, etyka, człowiek wobec zła, Bóg, świat bez Boga		<i>Zbrodni i kary</i> F. Dostojewskiego oraz opinie pisarza o człowieku, – charakteryzuje postawę Kurtza w kolonizowanej Afryce, – dostrzega źródła zła czynów Kurtza, – konfrontuje postawę Raskolnikowa z postawą Kurtza, – wnioskuje na temat opinii o człowieku u Conrada i Dostojewskiego
Afryka w utworze Conrada – wizja oryginalna czy zgodna ze stereotypami? – dyskusja. II. 2. 4) II. 3. 1) 2) 4) II. 4. 1) 2) III. 1. 4)	1ZR	J. Conrad, <i>Jądro ciemności</i> Tradycyjna maska afrykańska z kolekcji P. Picassa	wizja Czarnego Lądu, <i>nie – miejsce</i>; Afrykańczycy: <i>nie – ludzie</i>; perspektywa białego człowieka, zło – dzikość; dyskusyjność konkluzji		– analizuje utwór Conrada i przedstawia ukazaną w nim wizję Afryki, – dostrzega, iż jest to perspektywa białego człowieka, – mówi, jak w opowiadaniu Conrada zostali zaprezentowani tubylcy i określa, jakie pełnią oni funkcje w świecie zdominowanym przez białych, – wypowiada się na temat działań kolonizacyjnych przedstawionych w tekście Conrada, – wypowiada się na temat problemu współistnienia różnych kultur w świecie współczesnym
Inność inspiracją kulturową – konfrontacja różnych dzieł sztuki. II. 1. 1) II. 2. 4) 5) 1)R II. 3. 1) 2) 1)R 4)R	2ZR	Hokusai, <i>Chińska róża i wróbel</i> S. Wyspiański, <i>Róże</i> P. Picasso, <i>Trzy figury pod drzewem</i> Maska afrykańska G. Puccini, <i>Madame Butterfly</i> P. Gauguin, <i>Posilek</i>	inspiracja, relacje między kulturami, kolorystyka, tradycyjna sztuka afrykańska, technika drzeworytów japońskich		– przedstawia swoje wrażenia wywołane kontaktem z różnymi dziełami sztuki, – dostrzega, na czym polegają inspiracje odmiennymi kulturami, – wskazuje w analizowanych dziełach elementy oryginalne, – porównuje wizerunki ludzi różnych kultur w omawianych

		P. Gauguin, <i>Skąd przychodzimy? Kim jesteśmy? Dokąd zmierzamy?</i>			dzielach sztuki
Adaptacja filmowa jako swoista interpretacja tekstu literackiego. II. 1. 1) II. 2. 4) 5) II. 3. 1) 2) III. 1. 1)	1ZR	Wybrana przez uczniów adaptacja filmowa <i>Lalki</i> B. Prusa (W. Has, 1968; R. Ber 1979)	adaptacja, dzieło literackie, dzieło filmowe, zgodność z oryginałem, reżyseria, scenariusz, kreacje aktorskie, muzyka, scenografia, zdjęcia		– przedstawia własne wrażenia po obejrzeniu filmu, – konfrontuje świat przedstawiony powieści i filmu, – wypowiada własne opinie na temat różnych aspektów dzieła filmowego, – pisze rozprawkę problemową na temat: <i>Dlaczego adaptacja filmowa jest formą interpretacji dzieła literackiego?</i>
Ćwiczenia interpretacyjne: wiersze poetów XX w. II. 1. 1) 2) II. 2. 1) 2) 1)R 2)R 3)R II. 3. 1) 2) 3) 4) 1)R 4)R	2ZR	S. Dróżdż, <i>Klepsydra (będzie, jest, było)</i> M. Białoszewski, <i>O mojej pustelni z nawoływaniem</i> R. Nycz, <i>Odkrycie języka</i>	świadomość językowa, poezja konkretna, lingwizm, tradycja literacka, tradycja językowa		– przypomina treść czytanego wcześniej tekstu R. Nycza, – prezentuje swoje refleksje po lekturze wierszy Dróżdża i Białoszewskiego, – dokonuje analizy obu tekstów, – formułuje hipotezy interpretacyjne, – proponuje konteksty interpretacyjne
Sprawdzian wiadomości: pozytywizm i Młoda Polska	1	(zakres podstawowy + rozszerzony)			
Praca stylistyczna zgodna z wymogami matury 2015	2	(zakres podstawowy + rozszerzony)			
Poprawa pracy stylistycznej – ćwiczenia redakcyjne.	1	(zakres podstawowy + rozszerzony)			
Praca interpretacyjna	2ZR	(wyłącznie zakres			

zgodna z wymogami matury 2015		rozszerzony)			
Poprawa pracy interpretacyjnej	1ZR	(wyłącznie zakres rozszerzony)			

Opracowała *Maria Bartnicka*